

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De diuino petendo auxilio, & confidentia recuperandæ gratiæ. 30

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

2 Et nunc inter hæc, quid dicam? *Matt. 4.*

Domine, fiat voluntas tua. Ego benè merui tribulari, & grauari. Oportet utique, vt sustineam: & vtinam patienter, donec transeat tempestas, & melius fiat. Potens est autem omnipotens manus tua, etiam hanc tentationem à me auferre, & eius impetum mitigare: ne penitus succumbam, quemadmodum & priùs sæpiùs egesti mecum, Deus meus, misericordia mea. Et quantò mihi difficilius, tantò tibi facilius est, hæc mutatio dexteræ excelsi.

CAP. XXX.

De diuino petendo auxilio, & confidentia recuperanda gratia.

1 **F**ili, † ego Dominus, confortans in die tribulationis. Venias ad me, cum tibi nō fuerit benè. Hoc est, quòd maximè consolationem impedit cælestem, quia tardiùs te conuertis ad orationē. Nam antequam me intentè roges, multa interim solatia quæris, & recreas te in externis. Ideo que fit, vt parum omnia profint, donec aduertas, quia ego sum, qui eruo sperantes in me: nec

Dominus.

Nabum

1.

Mat. 11

nec est extra me valens auxilium, neq;
vtile consilium, sed neque durabile
remedium. Sed iam resumpto spiritu
post tempestatem, reconualesce in luce
miserationum mearum: quia propè
sum, (dicit Dominus) vt restaurem
vniuersa, non solùm integrè, sed &
abundanter ac cumulatè.

Mat. 23 2 Numquid mihi quidquam est dif-
ficile, aut ero similis dicenti & non fa-
cienti? Vbi est fides tua? Sta firmiter,
& perseueranter. Esto longanimis &
vir fortis, veniet tibi consolatio in tem-
pore suo. Exspecta me, exspecta: ve-
niam, & curabo te. Tentatio est, quæ te
vexat: & formido vana, quæ te exter-
ret. Quid importat sollicitudo de fu-
turis contingentibus, nisi vt tristitiam

Mat. 6. super tristitiam habeas? Sufficit diei
malitia sua. Vanum est & inutile, de
futuris conturbari vel gratulari, quæ
fortè numquam euenient.

3 Sed humanum est, huiusmodi
imaginationibus illudi: & parui adhuc
animi signum, tam leuiter trahi à sug-
gestionem inimici. Ipse enim non curat,
vtrùm veris an falsis illudat & deci-
piat: vtrùm præsentium amore, aut
futu-

futurorum formidine prosternat. Non ergo turbetur cor tuum, neque formidet. Crede in me, & in misericordia mea habeto fiduciam. Quando tu putas te elongatum à me, sæpè sum propinquior. Quando tu æstimas penè totum perditum, tunc sæpè maius mærendi instat lucrum. Non est totum perditum, quando res accidit in contrarium. Non debes iudicare secundum præsens sentire: nec sic grauitati alicui, vndecumque venienti, inharere & accipere, tamquam omnis spes sit ablata emergendi.

4 Noli putare te relictum ex toto, quamuis ad tempus tibi miserim aliquam tribulationem, vel etiam optatam subtraxerim consolationem: sic enim transitur ad regnum cælorum. Et hoc sine dubio magis expedit tibi, & cæteris seruis meis: vt exercitemini aduersis, quàm si cuncta ad libitum haberetis. Ego noui cogitationes absconditas: quia multum expedit pro salute tua, vt interdum sine sapore relinquaris: ne fortè eleueris in bono successu, & tibi ipsi placere velis in eo, quod non es. Quod dedi, auferre
pos-

possum : & restituere , quum mihi placuerit.

Iac. 1. 5 Quum dederò , meum est : quum subtraxero , tuum non tuli : quia meum est omne datū bonum , & omne donū perfectum . Si tibi misero grauitatem , aut quamlibet contrarietatem , ne indigneris , neque concidat cor tuum : ego citò subleuare possum , & omne onus in gaudium transmutare . Verumtamen iustus sum , & recommendabilis multum , quum sic facio totum .

Ioh. 16. 6 Si rectè sapis , & in veritate aspicias , nunquam debes propter aduersa tam deiectè contristari , sed magis gaudere , & gratias agere : imò hoc vnicum reputare gaudium , quod affligens te doloribus , non parco tibi . Sicut dilexit me pater , & ego vos diligo , dixi dilectis discipulis meis : quos vtique non misi ad gaudia temporalia , sed ad magna certamina : non ad honores , sed ad despectiones : non ad otium , sed ad labores : non ad requiem , sed ad afferendum fructum multum , in patientia . Horum memento , fili mi , verborum .

CAP.

*De neglectu omnis creatura, vt creator
possit inueniri.*

Domine, * bene indigeo adhuc Seruus.
maiori gratia, si debeam illuc
peruenire, vbi me nemo poterit, nec
vlla creatura impedire. Nam quàm
diu res aliqua me retinet, non possum
liberè ad te volare. Cupiebat liberè
volare, qui dicebat: Quis dabit mihi Psal. 54.
pennas sicut columbæ, & volabo, &
requiescã? Quid simplici oculo quie- Matt. 6.
tius? Et quid liberius, nil desiderante
in terris? Oportet igitur omnem super-
transire creaturam, & seipsum perfectè
deserere, ac in excessu mentis stare,
& videre te omnium conditorem, cum
creaturis nil simile habere. Et nisi quis,
ab omnibus creaturis fuerit expeditus,
non poterit liberè intendere diuinis.
Ideò enim pauci inueniuntur con-
templatiui, quia pauci sciunt se à
perituris & creaturis, ad plenum se-
questrari.

2 Ad hoc magna requiritur gratia,
quæ animã leuet, & suprâ semetipsam
rapiat. Et nisi homo sit in spiritu ele-
uatus,